

Kl. 15.25

Jeg mener reelt set, at de beslutninger, der nu lægges i byrådssalene, og som giver mulighed for, at kompetencen kan udøves over tid, er forudsætningsen for, at vi kan have et reelt nærdemokrati, hvor beslutningen træffes tættest på borgeren ...

Første næstformand (Svend Auken):

Ja ...

Leif Mikkelsen (V):

... så jeg vil påstå, at det er et decentraliseringsprojekt på de store linjer.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste er fru Pia Gjellerup.

Jeg kan sige til Folketinget, at vi regner med at tage afstemningen om de to fremsatte forslag til vedtagelse i dag.

Pia Gjellerup (S):

Jeg er enig med de ordførere, der har ytret sig om, at vi i Danmark har et stærkt og åbent demokrati og også et stærkt og åbent og levende lokaldemokrati, men jeg tror, jeg blev meget inspireret til i hvert fald under hr. Leif Mikkelsens tale at tænke på det der med, at der måske er nogle, der tror, at det er noget, der bare er der. Det er jo ikke rigtigt. Det er jo noget, der er kæmpet for og arbejdet for. Noget er lavet fra neden, andet er lavet fra oven, og hvad der så ellers kan komme af alternativer til det.

Vi har jo i forbindelse med magtudredningen – som har været et spændende forskningsprojekt, som ganske vist ikke har berørt så forfærdelig mange, i erkendelsen af, hvad man fik ud af det af viden – fået en række gode, spændende ting at vide om det lokale demokrati, men vi har også fået at vide, at der, hvor det trives bedst, der, hvor der er flest involveret, der, hvor der er flest mennesker, der er engageret både i deres egen hverdag og i varetagelsen af mange andre menneskers hverdag, de steder, det fungerer bedst, er der, hvor man også har taget tønnen med at lægge nogle ordentlige fundament for den demokratiske udøvelse og også lagt nogle forpligtelser for den og nogle rammer; det er det, vi så i nogle sammenhænge kalder instituti-
oner.

Så vi skal ikke tro, at demokratiet bare er der, når der er spændende ildsjæle og mange, der gerne vil prøve kræfter. Der skal være en bety-

delig og bred opbakning til det, for at ildsjælene faktisk kan få det til at folde sig ud.

Her kommer pilen jo til at pege på sådan nogle som os, der sidder her i Folketinget, for vi kan være med til på mange måder at udvikle et lokalt demokrati. Vi kan gøre det ved at sætte rammer i lovgivningen; vi kan gøre det med at sørge for, at der er økonomi til at udøve nogle af de beslutninger, og vi kan gøre det, som vi f.eks. i meget høj grad gør det i dag, ved at sætte fokus på demokratiets funktion, på den politiske debat, på deltagerne, på det inviterende demokrati.

Vi har jo senest gjort ganske meget fra Folketingets side med hensyn til at ændre rammerne for, hvordan demokratiet udøves lokalt og regionalt. Vi har fået, som det naturligt er blevet nævnt også af andre ordførere og også af ministeren, større kommuner, som i sig selv giver nogle fysiske betingelser, der er udfordrende for demokratiet.

Det har i øvrigt fået den ene gruppe af forespørgerne i forslaget til vedtagelse stillet af hr. Ole Glahn til at mene, at der er opstået et stort behov for at styrke det lokale demokrati, mens man i det af hr. Leif Mikkelsen fremsatte forslag til vedtagelse blot noterer, at det er en udfordring i sig selv.

Ja, det tør siges, men det er faktisk en udfordring, vi skal forholde os ret aktivt til, for der bliver længere for borgerne til beslutningstagerne, og der bliver færre beslutningstagerne. Der bliver altså lidt mere rift om at komme i kontakt med dem, der kommer til at træffe beslutningerne. Og det er jo altså der, hvor man kan sige, at der er et vist muligt tilbageskridt. Vi kan også sige det sådan, at det i hvert fald er en udvikling, som gør, at man skal skærpe opmærksomheden.

Der er jo noget, der virker omvendt, og det er, at vi får nogle stærkere kommuner, hvor det reelt er sådan, at de i større omfang vil kunne påvirke de spørgsmål, som borgerne rent faktisk gerne vil diskutere med deres politikere.

Kl. 15.30

Vi er også i den situation, at de meget små kommuner i højere grad i den kommunale verden i dag har mulighed for at løse deres opgaver i stedet for at gøre det, som de som en nødvendig løsning har måttet ty til i mange sammenhænge tidligere, nemlig at skabe en række tværgående samarbejder og selskaber. Der har man oplevet, at demokratiet rykker uden for kommunegrænsen, derved bliver det sværere at få